

Ninn-Hansen: Jeg har ikke på noget tidspunkt bebredt den højtærede minister, at han fremkom med et program over investeringerne. Jeg sagde tværtimod, at jeg syntes, det tjente den kgl. grønlandske handel til ære, at man kom med et program over, hvad der skal ske med hensyn til anlægsvirksomhed i Grønland. Men det, at den højtærede minister kommer med et program, behøver jo ikke at betyde, at vi på stedet giver ham alle pengene som bevilling — heller ikke selv om man fradrager de midler, der skal anvendes til industrialiseringen i Grønland. Den højtærede minister har jo forstået, at det er vort ønske, at man skal lade privat kapital gå til det formål, og at det derfor ikke med rimelighed kan forventes, at vi på forhånd kan give tilsagn om at acceptere lovforslaget, som det foreligger. Det gælder også med hensyn til de øvrige 45 mill. kr. Selv om man her får forelagt en plan, som man synes er rigtig i hovedlinjerne og velgennemtænkt, erkender den højtærede minister jo gennem det, han selv har sagt om markedsplanerne, at der kan være en vis usikkerhed i forbindelse med afsætningen — omend den højtærede minister ikke troede det. Ja men et af de lande, hvortil de grønlandske fisk sælges, er jo Italien, der gennem medlemskab i de seks deltager i den forskelsbehandling, som vi er begyndt at mærke på andre områder. Det kan vel nok være vanskeligt i øjeblikket at overskue, om man kan gennemføre hele dette program for havne- og kajanlæg på grundlag af det, man i dag ved om afsætningsforholdene.

Det er det, jeg har villet gøre den højtærede minister opmærksom på, idet jeg har sagt, at ihvorvel vi kunne se programmets betydning og rigtighed, kunne det være, man skulle dele det op og pege på, hvad der er naturlige statsopgaver. Jeg går ud fra, at det er det, vi skal drøfte i udvalget.

Jeg har ikke rettet nogen kritik imod den højtærede ministers forhold til Grønlandsudvalget. Jeg sagde udtrykkeligt, at det var ment som en venlighed fra min side, når jeg spurgte den højtærede minister: vil det nu ikke være rigtigt, at Grønlandsudvalget får lejlighed til at følge mest muligt med i den kommende udvikling i forbindelse med Grønland: i den erhvervs-mæssige, den kulturelle og den befolknings-

mæssige udvikling? Jeg har spurgt ministeren derom, fordi jeg ikke tror, at nogen af os bryder sig om at komme ud for overraskelser, og det vil kunne undgås, hvis vi får den mest vidtgående orientering. Jeg betragter Grønlandsudvalgets opgave på nogenlunde samme måde i forhold til Grønland som det udenrigspolitiske nævns opgave i forhold til landets udenrigspolitik, og der er formentlig ingen, som ville glemme at forelægge afgørende spørgsmål dér. På samme måde mener vi, at man også skulle kunne få en stadig orientering om, hvad der foregår i Grønland.

Det er fuldstændig rigtigt, at det foreliggende lovforslag har været forelagt Grønlandsudvalget, men jeg nævnte en bevilling, der i hvert fald ikke har været forelagt det, nemlig de 7,5 mill. kr. til hotelbyggeri i Grønland. Hvis det er meningen, at Grønlandsudvalget skal kunne følge med og bedømme investeringerne i Grønland, ville det vel også have været naturligt, om man havde forelagt den nævnte bevillingssag dér. Jeg tror, den højtærede Grønlandsminister da ville have erkendt, at egentlig har den bevilling ikke noget med Grønland at gøre og burde ikke placeres på en sådan måde, som det skete, idet vi alle erkender, at der er langt mere påtrængende opgaver i Grønland.

Med hensyn til spørgsmålet om privat kapital og statskapital erkender den højtærede minister jo, at Grønlandskommissionen har ment, der skulle placeres privat kapital i Grønland. Det er der altså ingen tvivl om, heller ikke om, at man i den henseende ikke har opfyldt Grønlandskommissionens betænkning. Vi er helt indforstået med, hvad jeg også sagde, at den kgl. grønlandske handel af hensyn til den forsyningspligt, den har i Grønland, må have en række opgaver, og at margenen for statsinvesteringer bliver større i Grønland end andre steder i Danmark. Det er rimeligt, og det er rigtigt, men det kan jo ikke overraske den højtærede minister, at vi fra vor side må mene, at man, når man tager opgaverne op, skal begrænse den kgl. grønlandske handels område.

Det er dog ikke mere end et par år siden, vi drøftede spørgsmålet i forbindelse med en sag, som ingen har villet taget op her i dag; men den højtærede minister ved, at